

Forslag

til

Lov om ændring i lov om afgift af forlystelser.

Fremsat den 27. marts 1963 af *finansministeren*.

I lov om afgift af forlystelser, jfr. lovbe-
kendtgørelse nr. 160 af 22. april 1960, fore-
tages følgende ændring:

Til § 10 føjes som nyt stk. 6:

„*Stk. 6.* Efter nærmere bestemmelser fast-
sat af ministeren for kulturelle anliggender

kan med danske film sidestilles film, der er
optaget ved et økonomisk og kunstnerisk
samarbejde mellem på den ene side filmpro-
ducenter, der er her i landet bosatte danske
statsborgere eller danske selskaber og insti-
tutioner og på den anden side udenlandske
filmproducenter.“

Bemærkninger til lovforslaget.

Som en støtteforanstaltning over for den danske
filmproduktion er det i forlystelsesafgiftsloven be-
stemt, at der tilkommer indehaveren af producent-
rettighederne til en dansk film, en andel på 25 pct.
eller, for så vidt angår en dansk farvefilm, 40 pct.
af det pligtige forlystelsesafgiftsbeløb ($\frac{7}{17}$ af entre-
indtagten).

Ved danske film forstås i denne forbindelse film,
som er optaget for her i landet bosatte danske stats-
borgeres eller for danske selskabers eller insti-
tutions regning, for udelukkende dansk kapital og
med overvejende dansk kunstnerisk og teknisk
personale, jfr. lovens § 10, stk. 4.

En gennemførelse af den foreslåede lovændring
vil give danske filmproducenter mulighed for at
indgå aftaler med udenlandske producenter om
samproduktionen af film, uden at de som det i dag
er tilfældet derved mister retten til andel i for-
lystelsesafgiften.

Samproduktionen med udlandet vil frembyde
flere fordele. De samproducerede film vil kunne
påregnes afsat ikke alene i Danmark, men også i de
udenlandske medproducenters hjemland; risikoen
ved produktionen fordeles, og danske producenter
vil kunne deltage i produktioner, som ville overstige
deres egen økonomiske evne. Endelig vil samarbej-

det muliggøre en mere rationel tilrettelæggelse af
produktionerne.

Det har længe været ønsket af filmproducenterne
i de nordiske lande, at de kunne få praktiske mulig-
heder for at deltage i samproduktionen med andre
landes producenter. Indtil nu har af de nordiske
lande alene Norge gennemført regler, hvorefter
samproducerede film vil kunne sidestilles med rent
nationale produktioner i henseende til statsstøtte.
Nordisk Råd har imidlertid på sin 9. session ved-
taget en rekommandation, som henstiller til rege-
ringerne snarest muligt at gennemføre Nordisk
Kulturkommissions forslag om adgang til fælles
filmproduktion med statsstøtte, på grundlag af ret-
ningslinjer udarbejdet af repræsentanter for ved-
kommende statslige myndigheder i de enkelte lande.

Her i landet har spørgsmålet været behandlet i et
siddende udvalg, der har til opgave at gennemgå
forlystelsesafgiftsloven. Udvalget, der tæller repræ-
sentanter såvel for filmbranchen som for myndig-
hederne, ventes at ville fremkomme med indstilling
om ændring af loven på flere punkter. Da udvalget
har anset det for vigtigt, at der snarest gives danske
producenter mulighed for deltagelse i samproduk-
tion med udlandet, således at de ikke på dette
punkt er stillet ringere end filmproducenterne i de

fleste større lande i Europa, har man behandlet samproduktionsspørgsmålet forlods. Udvalget har derefter indstillet, at man uden at afvente resultatet af dets videre arbejde søger forlystelsesafgiftsloven ændret i overensstemmelse med det foreliggende lovforslag.

Efter forslaget henskydes det til afgørelse hos ministeren for kulturelle anliggender om samproducerede film skal kunne sidestilles med danske film. Til oplysning om, hvilke forhold der ved afgørelsen vil blive lagt vægt på, vil der blive udfærdiget en bekendtgørelse af ministeriet for kulturelle anliggender.

Hvad angår indholdet af denne bekendtgørelse vil det formentlig være naturligt, at man tager sit udgangspunkt i de norske samproduktionsregler, der indeholdes i en rundskrivelse af 2. juni 1958 fra kirke- og undervisningsdepartementet. Rundskrivelsen opstiller som betingelse for ligestilling af samproducerede film med norske, at den norske del af produktionen skal forestås af en ansvarlig norsk producent, at den norske indsats af arbejde og kapital normalt bør være af samme størrelse som i sædvanlige rent norske produktioner, og at der i øvrigt er et rimeligt forhold mellem samproducen-

ternes indflydelse på produktionen, deres arbejdsindsats såvel kunstnerisk som teknisk, deres kapitalindsats og mellem kapitalindsats og andel af indtægterne. Endelig forudsættes det, at talesproget i filmen er norsk, medmindre indholdet i filmen eller handlingen gør det naturligt at tale et andet sprog. Det bemærkes herved, at der på et møde mellem embedsmænd fra Finland, Norge, Sverige og Danmark, der med baggrund i Nordisk Råds rekommandation afholdtes i foråret 1962, stort set var enighed om de retningslinjer, der var anlagt i Norge.

Afgørende for, om man her i landet vil kunne sidestille en samproduceret film med en dansk film, bør det herefter være, om der er tale om et reelt samarbejde mellem danske og udenlandske producenter, såvel med hensyn til indsats af kapital og arbejde som med hensyn til indflydelse på produktionen og økonomisk interesse i dens resultat. For ikke at forringe den praktiske værdi af de foreslåede regler, bør det dog næppe være en betingelse for godkendelse, at filmens talesprog er dansk. Der bør i det hele gives administrationen frihed til at udforme en hensigtsmæssig godkendelsespraksis på grundlag af de erfaringer, der efterhånden indvindes.